

Sygn. akt I ACz 1974/12

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska
Sędzia SA:	Anna Guzińska
Sędzia SA:	Walter Komorek (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **K. O.**

przeciwko: **J. O.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 17 lipca 2012 r., sygn. akt I C 914/12

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz tytułem zachowku kwoty 215.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lutego 2012 r. do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu w kwocie 7.217 zł. W zgłoszonym już po wniesieniu pozwu wniosku o zabezpieczenie dochodzonego roszczenia powód wniósł o obciążenie nieruchomości pozwanej hipoteką przymusową zabezpieczającą spłatę kwot wyżej podanych. Na uzasadnienie swego roszczenia powód wskazał, że należy do kręgu spadkobierców ustawowych po Z. O., który powołał testamentem pozwaną do dziedziczenia po nim spadku w całości. Co prawda w testamencie znalazło się stwierdzenie o wydziedziczeniu powoda, jednak zważywszy, że spadkodawca nie wskazał w testamencie żadnych przyczyn tego wydziedziczenia, nie wywołuje ono żadnych skutków prawnych. Nadto powód zawniósł licznych świadków na okoliczność, iż nie zachodziły przesłanki do jego wydziedziczenia.

W uzasadnieniu wniosku o zabezpieczenie roszczenia powód podał, że pozwana podjęła działania zmierzające do wyzbycia się nabytego w drodze spadkobrania majątku nieruchomego, co może uniemożliwić powodowi, na wypadek wygranej w procesie, zaspokojenie się z tego majątku. Postanowieniem z dnia 17 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu zabezpieczył roszczenie powoda K. O., uznając je za uprawdopodobnione i zgodne z interesem prawnym powoda w sytuacji, gdy pozwana podjęła działania zmierzające o wyzbycia się wartościowych składników majątku.

W zażaleniu na to postanowienie, wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku, pozwana przyznała, iż zamierza zbyć przedmiotowe nieruchomości spadkowe we W. przy ul. (...) i przy ul. (...). Nie stać ją bowiem na ich utrzymanie w kolejnym okresie grzewczym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Postępowanie zabezpieczające jest wprawdzie samodzielne, lecz jednocześnie ma charakter pomocniczy wobec postępowania rozpoznawczego. Ich relacja polega bowiem na tym, że warunkiem bytu postępowania zabezpieczającego jest istnienie postępowania rozpoznawczego. Przesłanki udzielenia zabezpieczenia, które w omawianej sprawie muszą być spełnione łącznie, to uprawdopodobnienie roszczenia oraz uprawdopodobnienie istnienia interesu prawnego w jego udzieleniu.

Zgodnie z art. 243 k.p.c., ilekroć ustawa przewiduje uprawdopodobnienie zamiast dowodu, zachowanie szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym nie jest konieczne. Pozwala to sądowi oprzeć się na środkach niebędących dowodami w rozumieniu Kodeksu postępowania cywilnego, takich jak pisemne oświadczenia osób czy wyjaśnienia stron. W orzecznictwie uprawdopodobnienie jest traktowane jako surogat dowodu, zwolniony od ścisłych formalności dowodowych. Uprawdopodobnienie nie daje zatem pewności co do prawdziwości twierdzeń o istnieniu konkretnego roszczenia, ale pozwala przyjąć, że jest ono prawdopodobne.

Roszczenie jest uprawdopodobnione jeżeli prima facie istnieje znaczna szansa na jego istnienie, co nie wyklucza tego, że w świetle głębszej analizy stanu faktycznego lub prawnego wniosek może okazać się bezzasadny. Istotą postępowania zabezpieczającego jako postępowania incydentalnego nie jest uznanie dochodzonego roszczenia za udowodnione. Możliwość dojścia, w wyniku pełnego postępowania, do wniosku o niezasadności roszczenia jest oczywistym założeniem tej instytucji.

Aczkolwiek pozwana zastrzegła w zażaleniu, że powód zbyt pochopnie ocenił podjęte przez pozwaną kroki zmierzające do sprzedaży nieruchomości, to jednak pozwana sama przyznała w zażaleniu, że zamierza zbyć przedmiotowe nieruchomości, gdyż nie jest w stanie ich utrzymać. Tym bardziej nie posiada ona pieniędzy na wypłatę zachowku, co ma ten dalszy skutek, że wygrana sporu o zachówek, w braku zabezpieczenia rzeczowego na tych nieruchomościach może uniemożliwić powodowi zaspokojenie się z nich.

Orzeczenie Sądu Apelacyjnego uzasadniają przepisy art. 385 i art. 397 § 2 k.p.c.

bp